
29. 3. 2015, ZÜRICH, ŠVAJČIARSKO

Ewald Frank

Ewald Frank, Zürich 29. 3. 2015

Áno, bratia a sestry, každý, kto je informovaný o tom, čo sa po celom svete deje a obzvlášť s odvolaním sa na br. Branhamu – niektorí bratia skutočne hovoria, že viac nemáme žiadne právo kázať to, čo stojí v Biblii, ale že musíme kázať to, čo povedal prorok, pretože on dostal konečné zjavenie. Čo všetko sa vo svete deje, to si na tomto mieste v Európe vôbec nedokážeme predstaviť. Preto je aj služba nášho brata [Miskysa] a všetkých bratov v rôznych jazykoch taká dôležitá. Zvesť znie: **Späť ku Slovu, späť k Bohu, späť ku počiatku, späť ku prapôvodnému základu**, ktorý bol položený, ako sme to už počuli.

Vďaka za piesne a za všetky slová, ktoré už boli povedané. Dnes nemám najlepší hlas, bola to tá najnamáhavejšia cesta – celkovo bol celý marec namáhavý. Vo februári sme boli s br. Ervinom Pacheco na Kube a Slovo Pánovo skutočne našlo veľmi dobré prijatie a vykonalo to, k čomu bolo poslané. Brat Pacheco musel hneď v marci letieť späť na Kubu a pri prvom krste bolo pokrstených 28, pri druhom 16 a pri treťom 12 ľudí. Dnes je to viac ako 50 ľudí, ktorí sa nechali pokrstiť, a patria k nim aj 12 pastori. Boh skutočne daroval milosť a budeme sa tam musieť čoskoro vrátiť, aby sme naďalej prinášali Slovo. Dvere a srdcia sú jednoducho otvorené a za to sme Bohu veľmi vďační.

Pre mňa to bol veľmi namáhavý mesiac. Najprv návšteva u br. Kupflera v Elsave a týždeň po našej návšteve odišiel brat Kupfler domov. Mali sme skutočne srdečný rozhovor, modlili sme sa spolu a povedali sme: „Uvidíme sa opäť u Pána.“ A tak v pokoji odišiel domov.

Po Zürichu sme mali zhromaždenia v Krefelde, potom v Orleans, Paríži, Haagu, Bruseli, Singapure a Manile. Či autom, či lietadlom, šlo to skutočne z jedného miesta na druhé, ale Pánu buď vzdaná vďaka – tí poslední budú dosiahnutí a zvesť, ktorú nám Boh zveril, bude zvestovaná a všetci, ktorí sú určení k večnému životu, ju budú počuť.

Mali sme pramocné zhromaždenia v Orleans, kde bolo viac ako 800 ľudí, v Paríži viac ako 2 000, v Haagu menej, možno 200, a v Bruseli viac ako 500. Boh skutočne všade požehnal a daroval milosť. Sme jednoducho zo srdca vďační. Aj to už bolo o Veľkom piatku povedané: že my nechceme len myslieť na to, čo sa vtedy stalo tam, ale chceme, aby sa to stalo so mnou, s tebou, s nami. Žeby sme mohli s Pavlom dosvedčiť: „*S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus.*“ [Galatským 2:20] – On žije Svoj život skrze mňa. Žeby sa toto mohlo stať Božou realitou.

Chcel by som vás pri tejto príležitosti všetkých pozvať do Böblingenu na budúci piatok. Ak Boh chce, budeme aj v Berlíne a Prahe. Böblingen je už na Veľký piatok o druhej hodine, všetci sú veľmi srdečne pozvaní.

Mnoho by mohlo byť povedané o tom, čo Boh po celom svete koná.

Dnes budeme krátko preberať Slovo a Bohu jednoducho zo srdca ďakovať, že otvoril naše porozumenie pre Písmo, že smieme veriť, že sme boli pred založením sveta predurčení teraz žiť, teraz počuť zvesť, ktorú Boh pre tento čas určil, a teraz veriť tak, ako Písmo skutočne hovorí, a taktiež veriť, že posledná služba, ktorú Boh zveril br. Branhamovi, bola určená k tomu, aby nás skutočne priviedla späť ku Bohu, do obecnstva s Bohom, do obecnstva jedného s druhým a do Božej lásky, aby sme boli Božou láskou spojení. Apoštol Ján písal, že žiadna lož nemá svoj pôvod v pravde. Pravda bola vždy pravdou a naveky ňou ostane.

Na základe 1. Timoteovej 3:15 je Cirkev živého Boha stĺpom a pevným základom pravdy – nositeľka pravdy – v pravej Cirkvi živého Boha nesmie byť žiadny výklad, žiadna lož. Jednoducho vybudovaní len na základe apoštolov a prorokov, kde je Ježiš Kristus sám tým uholným kameňom [Efežanom 2:20]. Smieme Bohu skutočne zo srdca ďakovať, že smieme veriť.

Minulú stredu som počas medzipristátia v Singapure čakal na letisku a boli tam časopisy v rôznych jazykoch a časopis, ktorý som si vzal, mal na prvej stránke hlavný nadpis: „25 miliónov Nemcov je ateistov“. A to ma jednoducho veľmi ranilo, veľmi zasiahlo. Z takmer 82 miliónov Nemcov je 24 miliónov, ktorí neveria, že Boh existuje. A to v krajine, kde sme zažili reformáciu, ten prelom, v krajine, kde Biblia nanovo dostala svoje miesto. Myslím na čas, keď boli ešte na nádvoiriach usadlosti biblické citáty... Čo sa stalo? Ak hľadáme do tohoto sveta – odpadnutie je jednoducho také hrozné, že horšie to už nemôže byť. Sodomu a Gomoru budú povinne vyučovať v školách – kto to všetko môže pochopiť? A potom v takomto čase postavil Boh Svoje Slovo na svietnik, má Svoj ľud vo všetkých národoch a jazykoch a všetci, ktorí sú jeho vlastníctvom, ešte dnes počujú na Jeho hlas.

My všetci prechádzame skúškami, to je pravda. Sestra Graf mi dala v spojení s tým, skrze čo musia s br. Grafom prechádzať, zo série 6, č. 9 kázanie br. Branhama „Tri druhy veriacich“. Tu br. Branham hovorí: **„Aj ty musíš niečo konať. Boh má pre teba nejakú prácu. Môžete prechádzať skrze rôzne žiale a mať rôzne ťažkosti, môžete prežiť**

rôzne sklamania, ale modlíme sa, aby sme toho boli ušetrení? Nie! Pane, preved' ma skrze ne, čokoľvek to má byť. Čokoľvek to má byť, nedopusť, aby som sa im vyhol. Ak sú pre mňa určené, tak mi, Bože, daj milosť prejsť skrze ne a On je so mnou.“

Všetci vieme, že musíme prechádzať skúškami. Kto nemusel prechádzať skrze skúšky?

A potom, čo je pre mňa tou hlavnou vecou, tu na s. 23 br. Branham povedal: „**Radujeme sa zo zvesti hodiny. Z Božej prítomnosti teraz v posledných dňoch večerného času, keď svetlo svieti, veci sú zjavované, Slovo je potvrdzované a preukázané ako pravda. Oboje: bolo to prorokované a stalo sa to. Skrze vedu a každým možným spôsobom bolo po celý čas dokazované, že je to Ježiš Kristus, ten istý, včera, dnes a naveky. Ak sa človek potom od toho odvráti, je neveriaci a bez nádeje. Je trápený mocou satana, a preto pre neho nie je žiadnej nádeje, je úplne bez nádeje.**“

Bratia a sestry, u Boha je všetko myslené vážne, a ak On sám povedal: „*Ja vám pošlem proroka Eliáša predtým ako príde veľký a strašný deň Pána...*“ a on „...*napraví všetko*“ [Malachiáš 4:5, Matúš 17:11], tak Boh myslel to, čo povedal, a povedal, čo myslel. A ak niekto prechádza pomimo toho, nemá vôbec účasť na vyvolaní von a na príprave Cirkvi Nevesty.

Myslel som na pieseň zloženú pred 150 rokmi: „*Nevesta už tak dlho očakáva na Tvoj príchod, Pane.*“ Nevesta však počúva na hlas Ženícha. A ako som napísal v obežníku – dvaja sa musia stretnúť, musia mať lásku jeden k druhému, musia dať jeden druhému sľub. Potom sa tá dáma stáva nevestou a ten muž ženíchom. Preto, bratia a sestry, len ten, kto v tomto čase hlas Ženícha skutočne počuje... všetko ostatné prechádza pomimo Boha.

Preto stále znova zdôrazňujeme, bez fanatizmu, ale jednoducho, aby to bolo povedané: „*Dnes, ak počujete Jeho hlas...*“ [Židom 3:7] Pán hovorí: „*Keby niekto počul Môj hlas...*“ [Zjavenie 3:20] **Dnes**, toto je **naše dnes** a skutočne ten najdôležitejší úsek v celom čase milosti. A kto teraz u Boha nachádza milosť, tomu On oznamuje Svoje cesty a tomu On dáva účasť na tom, čo On práve teraz koná.

Zaumienil som si, že budem v každom zhromaždení čítať, čo bolo povedané br. Branhamovi, a že to budeme brať vážne:

„**Na brehu stálo mnoho ľudí a reportérov a vtedy ešte raz zaznelo: Pozri hore! A keď som sa pozrel hore, prišlo zhora toto**

svetlo. Ľudia strácali vedomie... a zaznel hlas, ktorý otriasol celým okolím: „Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak zvešť, ktorá bude tebe daná, bude predchodcom druhého príchodu Krista.“ Nie že by ja som bol tým predchodcom, ale zvešť bude predchodcom.“

Brat Branham tu hovorí, že to dokonca aj veda potvrdila. Bratia a sestry, tá fotografia s nadprirodzeným oblakom z 28. februára 1963 predsa nebola vytvorená nejakým fanatickým kazateľom, ale reportérmi z časopisu, ktorí videli tento oblak, ktorý prišiel z Mexika až do Flagstaffu v Arizone. Dr. George G. Lacy dostal 80 záberov a neboli to žiadni fanatici, ktorí tieto snímky zhotovili.

Je to v časopise Life a časopise Science – svetské časopisy, ktoré podali správu o nadprirodzenom oblaku 26 km nad zemou. Tam niečo také predsa vôbec neexistuje. Ale ako sme povedali, Boh dopustil, že sa v službe br. Branhama diali nadprirodzené veci a že boli nasnímané svetskými fotografmi. Rovnako to bolo aj 20. januára 1950 s fotografiou s ohnivým stĺpom nad hlavou br. Branhama. Prečo som cestoval do Washingtonu, aby som túto fotografiu videl na vlastné oči v Hale umení, aby som sa sám presvedčil, že tam skutočne je?

Bratia a sestry, my sme nenasledovali chytrácky vymysleným bájkam [2. Petra 1:16], ale z milosti sme prijali zjavenie Ježiša Krista. Smieme veriť tak, ako hovorí Písmo, a keď nastane vytrhnutie a my budeme pri tom a spoločne uvidíme Pána, budeme Bohu zo srdca ďakovať.

Aj o tom som musel premýšľať teraz, keď nastala tá nehoda so 150 ľuďmi. Predstavte si Božiu vernosť! Z cestovnej kancelárie som si vyzdvihol lístok z Bombaja do Madrasu, krátko pred 10:00 som sa posadil späť v kancelárii, a vtedy zaznel hlas, tak ako počujete vy mňa teraz: **„Môj služobník, odriekni cestu do Indie!“** Práve som vyzdvihol lístok a posadil som sa a zaznelo: „Odriekni cestu do Indie“. A čo som učinil? Posadil som sa do auta, odviezol som sa do lesa a modlil som sa: „Pane, tie zhromaždenia sú predsa naplánované, sály sú prenajaté...“ Vtedy prichádzali v Indii do zhromaždení tisíce ľudí. Povedal som: „Pane, nemôžem predsa len ísť?“ Vrátil som sa späť, posadil som sa a bolo asi štvrt na dvanásť, keď zaznel ešte mocnejší, ešte mohutnejší, ešte prikazujúcejší hlas: **„Môj služobník, odriekni cestu do Indie!“** Poslal som telegramy, že nebudem môcť prísť. Všetci ste to čítali v novinách: To lietadlo v Bombaji vzlietlo a pominulo v plameňoch a všetkých 96 pasažierov zahynulo.

Bratia a sestry, Boh je verný Boh! On zaslúbil, že nás neopustí a nezanedá a že bude s nami. Aj vo všetkých skúškach, skrze ktoré musíme prejsť, má Pán pre nás cestu.

Zájdime na to, čo Jób prežil. Len dve biblické miesta, ktoré nám ukazujú, že Boh je verný a je s nami.

V Jóbovi, 17. kapitole, to je obzvlášť adresované nám všetkým, ktorí musíme a smieme prechádzať skrze ťažké skúšky. Jób 17:1-3:

„Moja životná sila je nalomená; moje dni hasnú; zbývajú mi hroby. Je isté, že je posmech posmievačov u mňa, a moje oko má dlieť na ich poburovaní! Nože polož záloh; zaruč sa u Seba za mňa! Lebo veď kde kto iný mi podá ruku!“ [podľa nem. prekladu]

V liste Židom 6:17 vystúpil náš Pán ako ručiteľ: *„...keďže nemal na koho iného väčšieho prisahať, prisahal Sám na Seba“.*

Tu máme Jóba, ktorý musel prechádzať cez veľmi ťažké skúšky a už videl pred sebou hroby, musel prejsť cez všetky tie posmievania a potom hovorí: *„...kto za mňa vystúpi ako ručiteľ?“*

V kapitole 19 od verša 23 potom čítame:

„Oj, aby boli spísané moje reči! Oj, aby boli zaznačené do knihy! Železným rydlom a olovom; aby boli na večnosť vytesané do skaly!“

A potom prichádza to mocné svedectvo:

„Ale ja viem, že môj Vykupiteľ žije a posledný sa postaví nad prachom. A keď raz toto všetko rozborí moju kožu, potom zo svojho tela uvidím Boha, ktorého uvidím sebe ku spáse, a moje oči ho budú vidieť a už viac nie ako niekoho cudzieho, Jeho, pre ktorého sa trápilo moje srdce v mojej hrudi.“ [podľa nem. prekladu]

Bratia a sestry, Pán dal zaslúbenie: *„...hľa, Ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta“* [Matúš 28:20] a nikto z nás všetkých nešiel takou ťažkou cestou, akou musel ísť Jób. Všetko bolo zničené, sedel v popole a musel počúvať už len žaloby. Vyslovil prosbu, či by za neho mohol predstúpiť ručiteľ a potom zjavenie: *„Ja viem, že môj Vykupiteľ žije ... a toho moje oči uvidia.“*

V 6. kapitole listu Židom čítame, že Pán tých svojich nádherne viedol a ešte dnes nádherne vedie. Boh nie je Bohom minulosti, ale Bohom prítomnosti – nie ten „Ja som bol“, ale „Ja som“.

V liste Židom 6:13 čítame: *„Lebo keď dával Boh Abrahámovi zaslúbenie, keďže nemal na koho iného väčšieho prisahať, prisahal sám na Seba a povedal: Požehnám, áno, požehnám ťa a veľmi ťa rozmnožím. A tak trpezlivo vyčkajúc dosiahol zaslúbenie.“*

Trpezlivosť nám činí núdzu. Milovaní bratia a sestry, my všetci túžime po plnom znovunapravení. Nám nestačí len počuť zvesť, že Boh všetko znovu napraviť do pôvodného stavu. Chceli by sme to osobne prežiť, vidieť a mať účasť na tom, čo Boh koná.

A potom predsa máme zasľúbenie v 2. Petrovej, že si nemáme robiť žiadne starosti. Pán neodkladá so Svojím zasľúbením, ale má s nami všetkými trpezlivosť. 2. Petrova 3. kapitola, najprv verš 2:

„...aby ste pamätali na slová, ktoré predpovedali svätí proroci, a na svojich apoštolov prikázanie Pána a Spasiteľa vediať najprv to, že v posledných dňoch prídu posmievači, ktorí budú chodiť podľa svojich vlastných žiadostí...” A potom vo verši 4:

„...a hovorí: Kde je to zasľúbenie o Jeho príchode? Lebo odkedy posnuli otcovia, všetko tak trvá, od počiatku stvorenia.”

Áno, to tí ľudia hovoria. A obzvlášť nemecký autor Dr. Deschner písal o tom, že Pán klamal, že apoštoli klamali, že oni všetci očakávali návrat Krista, ale že sa to nestalo. Neveriaci nemajú žiadnej potuchy o Božom spásnom pláne. Boh mohol pred 2 000 rokmi povedať to, čo sa teraz stane. Biblia je predsa písaná tak, aby v každom čase mohla byť videná v naplnení. To bolo už vtedy napísané pre nás, ktorí žijeme teraz. Keď Pavol písal, že my všetci nezosneme, ale budeme premenení [1. Korinťanom 15:51], tak to bolo napísané pre nás. Sväté Písmo obsahuje minulosť, prítomnosť aj budúcnosť. Všetko je tu v Svätom Písme napísané, musí to byť len správne usporiadané.

A potom vo verši 9 stojí napísané:

„Neodkladá Pán váhajúc so zasľúbením, ako ho niektorí majú za takého, ktorý váha a odkladá; ale zhovieva vzhľadom na nás, pretože nechce, aby niektorí zahynuli, ale aby všetci prišli ku pokániu.”

Bratia a sestry, povedzme to úplne zreteľne: ak by Pán prišiel už v roku 1933, kde by si bol ty, kde by som bol ja? Ak by On už ktovie kedy prišiel, čo by bolo s našimi bratmi na Kube?

Aj to musíme raz povedať: Keď o tom br. Branham v siedmich pečatiach hovoril, tak aj keď použil prítomný čas a povedal: „Teraz Pán opustil trón milosti, teraz vzal knihu, teraz otvoril pečate...“, tak sa to vzťahuje na ten časový okamih, keď sa to deje. To sa nestalo v roku 1963, ale v tom roku bolo zjavené, čo sedem pečatí obsahuje. Ale v roku 1963 nenastala žiadna polhodina ticha v nebesiach, ale bolo zjavené, čo sa vtedy stane.

Bratia a sestry, povedzme to skutočne úplne jasne: To správne a pravé porozumenie toho, čo nám Boh zveril, a to že sa pri počúvaní

toho, čo br. Branham povedal, vraciame späť ku Biblii, je neopísateľná milosť. V tom nie je nič platné, ak mi nejaký brat píše, že by rád so mnou hovoril a všetko by si chcel zaznamenať, ale je to vraj možné len s citátmi br. Branhama a nie s Bibliou. A potom ešte k tomu poznamená, že Biblia môže byť tak aj onak porozumená a vykladaná. Ale ja hovorím presne naopak: to, čo povedal br. Branham, môže byť vykladané tak i onak, jedine, že je to vzaté späť do Biblie, a potom to nie je tak i onak, ale je to tak, ako to je, totiž „Tak hovorí Pán“ a to by sme my chceli mať a nič iného.

Takže Pán nemešká..., ale hovorím vám úplne úprimne, počítam s návratom Pána v mojom čase aj v mojom veku 82 rokov. Počítam s návratom Pána v mojom čase. Vo všetkom, čo vidíme, čas skutočne pokročil veľmi ďaleko.

Možno ešte poznámka, ktorá sem možno nepatrí: Po prvýkrát som sa pred voľbami skutočne úprimne modlil za Netanjahua a povedal som: „Milovaný Pane, ty Bohu Izraela, Ty riadiš všetky srdcia ako potoky vôd [Príslovia 21:1], nech sa stane, že náš priateľ Netanjahu vyhrá voľby.“ A potom som sa prirodzene zo srdca radoval, keď sa tak stalo. Radujeme sa s Izraelom, radujeme sa s Cirkvou. Kto Izraelu žehná, ten je požehnaný. Požehnaný buď Izrael, v mene Pánovom! Nech Boh všetko vedie s Izraelom i s Cirkvou. Najprv dokonanie Cirkvi zo všetkých národov, jazykov a národností a potom dokonanie s ľudom izraelským.

Tu, v liste Židom 6 stojí vo verši 17 napísané: „...preto, že Boh chcel zvrchovane ukázať dedičom zaslúbenia nezmeniteľnosť Svojej rady, vložil do toho prísahu.“

Bratia a sestry, čo ešte viac by sme chceli? Naša viera predsa nespočíva na tom, čo povedal nejaký človek. My sme zmluvný Boží ľud – Boh s nami uzavrel zmluvu: „Toto je Moja, tej novej zmluvy krv.“ – Matúš 26:26-28. Pán s nami uzavrel zmluvu: Sme vykúpení skrze krv Baránka, skrze znovuzrodenie zo Slova a z Ducha sme účastní Božej prirodzenosti a ako synovia a dcéry Božie sme dostali priame spojenie ku Bohu. A keď tu Pán ešte vystúpil s prísahou, aby Svojim dedičom ukázal nezmeniteľnosť ... na tom, čo Boh rozhodol, nemôže byť nič zmenené, Jeho rada platí na všetku večnosť.

Pavol na základe Skutkov 20 povedal: „Ja som vám celú radu Božiu zvestoval.“ Čo by Pavol povedal dnes? Keby dokonca počul i to, čo Boh zjavil br. Branhamovi skrze otvorenie pečatí? Jednoducho vidíme, že

Boh v každom časovom období daroval to, čo bolo vtedy potrebné, a to, čo je potrebné teraz, to nám daroval dnes. Boh je vždy v pravý čas na mieste, aby konal to, čo vo Svojom Slove zaslúbil.

Dediči – my sme dediči Boží a spoludediči Ježiša Krista. Tak to stojí napísané: „...*kde im bolo povedané: Vy nie ste Mojm ľudom, povie sa im: Synovia silného Boha živého.*“ [Hozeáš 1:10]

Bratia a sestry, nie sme viac hostia a pohostíni, ale občania Boží. Náš domov nie je na tomto mieste, náš domov je tam vo výšinách, kde viac nepoznáme bolesť ani utrpenie, kde Pán, náš Boh zotrie všetky slzy z našich očí a my budeme po všetky dni s Ním.

V liste Židom v 10. kapitole sú pre nás od verša 32 taktiež napísané niektoré veci: „*Spomínajte si na predošlé dni, v ktorých súc osvietení, strpeli ste mnohý boj utrpení, keď ste za jedno skrze pohanenia a súženia sami bývali verejným divadlom a za druhé ste museli byť účastníkmi osudu tých, ktorí boli tiež takto zmietaní.*“ [podľa nem. prekladu]

Čo máme k tomu povedať? Všetci, ktorí chcú žiť v tomto svete pobožný život, musia strpieť prenasledovanie [2. Timoteovi 3:12]. Tak ako nebol uznávaný On, nie sme uznávaní ani my a On povedal: „*Ak mňa prenasledovali, tak i vás budú prenasledovať...*“ [Ján 15:20], a potom tým, ktorí sú určení k tomu veriť: „*Ak Moje Slovo zachovali, zachovajú aj vaše.*“

Čítajme to ešte raz: „*Spomínajte si na predošlé dni...*“ – my myslíme na naše dni – „...*v ktorých súc osvietení, strpeli ste mnohý boj utrpení.*“ Je to duchovný boj, svetlo a temnota, boj, zápas: „...*bojujte za vieru, ktorá je raz prevždy daná svätým.*“ [Júdu 1:3]

A potom: „...*keď ste za jedno skrze pohanenia a súženia sami bývali verejným divadlom...*“ Boli to hlavne zvestovatelia, proroci a Boží muži, ktorí boli učinení verejným divadlom a všetci, ktorí im verili, túto potupu niesli s nimi a vedeli, že to jednoducho patrí k tomu, pretože nie sme z tohoto sveta. Tu stojí napísané: „...*keď ste za jedno skrze pohanenia a súženia sami bývali verejným divadlom a za druhé ste museli byť účastníkmi osudu tých, ktorí boli tiež takto zmietaní.*“ Vy musíte mať účasť na tom, čo sa práve deje, nemôžete sa toho zrieknuť. Nie, my všetci, ktorí teraz zo srdca veríme, stojíme pri Bohu, stojíme pri Jeho Slove, stojíme pri nosičoch Slova, ktorí musia prechádzať skrze potupu a opovrhovanie, a bránime Slovo, ktoré je zvestované. Tak to stojí napísané, pokojne si to doma prečítajte ešte raz.

A potom ešte nám všetkým určené zaslúbenie vo verši 36: „*Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zaslúbenie.*“ Chválen a veleben buď náš Boh.

Zhrnieme, čo sme tu dnes v stručnosti spomenuli a čo musí byť povedané. Boh má spasný plán, Boh dal zasľúbenia, a keď príde čas naplnenia, tak bdie nad Svojím Slovom, aby naplnil to, čo zasľúbil.

Dnes som čítal v Lukášovi 9 – keď boli učeníci na hore Premenenia, tak skutočne boli zahalení do nadprirodzeného oblaku a potom počuli hlas. Lukáš 9:34: „*A kým to hovoril, povstal oblak a zatônil ich. A báli sa, keď tamtí dvaja vchádzali do oblaku. A hlas zaznel z oblaku, ktorý hovoril: Toto je ten Môj milý Syn, toho počúvajte!*“ A potom mohol Peter v 2. liste 1:18 povedať: „*A ten hlas, ktorý sa zniesol z neba, sme my počuli, keď sme s Ním boli na tom svätom vrchu.*“ Boh sa vždy nadprirodzeným spôsobom zjavoval.

Ako často sme aj my na tomto mieste povedali, že v momente, keď Boh napĺňa zasľúbenia, sa nebesia skláňajú a na zemi sa dejú nadprirodzené veci. Ako to bolo s narodením Jána Krstiteľa? Anjel Gabriel prišiel do chrámu a dal zasľúbenie: „...*Alžbeta, ti porodí syna...*“ [Lukáš 1:13] Nebesia mali účasť na tom, čo sa dialo na zemi, a všetci, ktorí žili na zemi, to počuli a mali účasť na tom, čo Boh už predtým zasľúbil a určil.

Dokonca i pri narodení nášho Pána predsa zostúpil celý nebeský chór a spieval na betlehemských poliach a anjel oznámil: „...*lebo narodil sa vám dnes Spasiteľ, ktorý je Kristus, Pán, v meste Dávidovom.*“ [Lukáš 2:11]

Boh je prítomný a kde je Boh prítomný, tam sa deje nadprirodzené. A ak hovoríme o nadprirodzenom, ktoré sa stalo v živote a službe br. Branhamu, tak to predsa robíme len preto, lebo to Boh potvrdil presne tak ako v časoch Biblie. Boh sa nemení, On potvrdzuje Svoje Slovo a Svoju prítomnosť obzvlášť vtedy, keď sa napĺňajú zasľúbenia.

Brat Baumgartner však už predtým poukázal na Slovo z Jána 14:12 a po tom túžime. Ako povedal náš Pán: „*Amen, amen vám hovorím, že ten, kto verí vo Mňa, skutky, ktoré Ja činím, bude aj on činiť...*“

Bratia a sestry, aj to som už na tomto mieste povedal: Všetci vo svete známi evanjelisti sa odvolávali na list Židom 13:8: „*Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a na veky.*“ Brat Branham bol ten jediný, ktorý sa odvolával na slová z Jána 14:12: „...*skutky, ktoré Ja činím, bude aj on činiť...*“ On to bol, ktorý sa odvolával na Jána 5:19: „*Amen, amen vám hovorím, že Syn nemôže robiť nič sám od seba, iba to, čo vidí činiť Svojho Otca, lebo čokoľvek On činí, to podobne činí aj Syn.*“

Tá istá služba sa zopakovala pred mojimi očami – som na vlastné oči a uši svedok toho, že sa Pán v našom čase zjavil rovnakým spôsobom.

Aj to som tu už povedal: Keď musel brat Branham v tých obrovských

zhromaždeniach náhle povedať: „Aby ste vedeli, že to, čo sa dialo v 1. Mojžišovej 18, keď Pán prišiel k Abrahámovi a bolo mu dané zasľúbenie ohľadom Izáka a Sára bola v stane za ním, že sa to tu, na tomto mieste, rovnakým spôsobom opakuje...“, tak sa br. Branham otočil chrbtom k zhromaždeniu a povedal: „Sestra, ktorá tam a tam sedí, má to a to oblečené a prichádza odtiaľ...“ To isté sa predsa v našom čase, pred našimi očami a ušami zopakovalo – Ježiš Kristus ten istý, včera, dnes a naveky.

Brat Branham predsa nečinil len nejaké slová a ani Pán nečinil len nejaké slová. Boh to Slovo dal, stojí za ním a naplnil, čo zasľúbil. A za akým účelom sa to všetko stalo? Aby bola naša pozornosť obrátená na to, čo nám chcel Pán z milosti povedať. Aj to musím vždy zopakovať: Nestačí, že my máme spojenie k Mojžišovi, Pavlovi, Petrovi – všetci muži Boží pripravovali cestu Pánovi. Ak sa nám nepodarí skrze zvestovanie spojiť vás skrze Slovo a Ducha priamo s Bohom, tak sme službu nevykonali tak, ako by Boh chcel, aby bola vykonaná. Naším poverením nie je vytvoriť spojenie ku kazateľovi alebo prorokovi, ale vytvoriť spojenie od Boha ku nám a od nás ku Bohu. Tak aby boli všetci učení od Boha, aby nebolo potrebné žiadne doučovanie, žeby nikto viac nemal otvorené otázky, ale žeby Pán všetky otázky skrze svoje Slovo zodpovedal.

Povedzme to na záver ešte raz: Aj keď musíme prechádzať skrze ťažké skúšky, tak hľadte na život prorokov, mužov Božích, na život Jóba a kohokoľvek iného... Kdekoľvek Pavol kázal, prišlo prenasledovanie, bol stavaný pred súd – bolo to vždy spojené s prenasledovaním. Svet nebol hodný tých, ktorých Boh posielal, a len ten, kto je od Boha, počúva Božie Slová. Len ten, kto skutočne našiel milosť pred Bohom, bude počuť to, čo Duch zborom teraz hovorí. Som pevne presvedčený o tom, že br. Branhama poslal Boh. A keď myslím na to, že v decembri tohto roka to bude 50 rokov... Predstavte si, koľko času prešlo od júna 1933, keď bolo br. Branhamovi povedané, že zvesť, ktorá mu bude daná, predíde druhému príchodu Krista... Od roku 1933 prešlo predsa mnoho rokov. Aj od roku 1965 prešlo mnoho rokov. Teraz sme však príchodu Pána tak blízko ako ešte nikdy predtým. Ponáhľaj sa, zachráň Svoju dušu. Ver z celého srdca, ver tomu, čo hovorí Písmo a tak ako hovorí Písmo.

Ešte jednu poznámku: Na Kube som musel mimoriadne mocne zvestovať hlavne božstvo, krst – tie základné biblické učenia – aby nikto viac nemohol okolo toho prejsť napravo alebo naľavo, ale buď veriť, alebo odmietnuť. Akí vďační môžeme byť, že dokonca aj 12

kazateľov hlavne z baptistických cirkví posvätilo svoje životy Pánu a niektorí otvorene vyznali, že boli v blude a že z milosti teraz vyšli von a smú veriť, ako hovorí Písmo. Ale tu je ten bod: Viera prichádza z kázania [Rimanom 10:14–17]. Ak by im nikto nekázal, tak by nemohli veriť a nemohlo by im to byť zjavené. Vidíte, aké dôležité je zvestovanie večne platného evanjelia, aby všetky končiny zeme počuli, o čo sa teraz v kráľovstve Božom jedná a aby všetci z Boha narodení počuli to, čo hovorí Duch zborom?

Mnoho by ešte mohlo byť povedané o tom, čo Boh ešte učinil. Jemu buď česť za to, čo On práve teraz koná.

Aj to sme už často povedali: Mnohí zostávajú stáť pri tom, čo Boh konal v čase br. Branham, a tvrdia, že nikto ďalší nemôže klásť nárok, že je poslaný alebo že nesie zvesť. Všetko vraj bolo povedané a tým je všetko skončené. **Tým jeden úsek skončil a ďalší začal.** A v tomto čase Slovo skutočne preniklo do všetkých končín zeme. Keď teraz myslím na to, že zaopatrujeme lokálne zbory s našimi bratmi a sestrami v 172 krajinách a počet pripojení cez internet prekročil 1250 a stále sa zvyšuje. Či je to v Číne, či Mongolsku, kdekoľvek, všetci môžu vidieť, všetci môžu počuť.

A keď myslím na to, bratia a sestry, že Pán sa postaral o to, aby boli kázania z prvého víkendu prekladané do 12 hlavných jazykov a že všetci rusky, francúzsky, anglicky, španielsky, portugalsky hovoriaci po celej zemi môžu počuť – nie je to milosť? Či som to ja tak určil, alebo to stojí napísané, že to evanjelium o kráľovstve Božom bude všetkým jazykom zvestované? [Matúš 24:14] Pred našimi očami sa naplňajú biblické proroctvá a Pán má cestu so Svojím ľudom a všetci, ktorí sú z Boha, počujú Božie Slovo, veria mu, nechajú sa napraviť a budú nasledovať Pánovi, až kým spoločne neprejdeme od viery ku realite. Nášmu Bohu buď za všetko česť a chvála v tom drahom mene Ježiš. Amen.

Povstaňme ku modlitbe.

Máme v našom strede nejaké mimoriadne núdze, máme bratov a sestry, ktorí musia prechádzať skrze súženie, nedorozumenia alebo ťažkosti? Chceli by sme to niesť spolu s vami, mať účasť na vašich núdzach, jednoducho ich priniesť Pánovi a veriť.

Ako sme čítali v liste Jána: „*Milovaní, keď nás neobviňuje naše srdce, máme smelú dôveru k Bohu a všetko, čokoľvek prosíme, berieme od Neho...*“ (1. Jána 3:21-22).

V čase, keď sme stíšení, naše oči sú zavreté a srdcia otvorené, sme v prítomnosti Božej. Bratia a sestry, aj toto zhromaždenie bolo Bohom predurčené, a ak aj je Jeho Slovo zvestované v slabosti, tak je stále Božou mocou všetkým, ktorí zo srdca veria. Ak je tu niekto, kto má mimoriadne modlitebné prianie, pozdvihnite na krátko ruku. Ďakujem, všade.

Milovaný Pane, Ty večne verný Bože, smieme ku trónu milosti pristupovať v dôvere, že všetky zaslúbenia sú áno a amen skrze Ježiša Krista, nášho Pána a skrze nás sa napĺňajú. Prinášame Ti všetkých bratov a sestry, ktorí prechádzajú skrze núdze a ťažkosti, aj v rodinách, čokoľvek to môže byť. Prinášame ti všetky modlitebné priania a prosíme: Zasiahni Ty, ó, Pane, žeby sme Ti dôverovali a vedeli, že všetko dobre učíš, žeby sme mohli položiť svoju vôľu do Tvojej vôle, žeby sa nie naša, ale Tvoja vôľa mohla diať.

Milovaný Pane, daruj oslobodenie, daruj spasenie, daruj milosť a náhľad, príď ku Svojmu právu vo všetkých, ktorí sú teraz v núdzi, ktorí vo viere prijímajú od Teba odpoveď a Tebe ďakujú za vypočutie, za to, že Ty si pomohol.

Milovaný Pane, Ty potvrd' Tvoje slovo. Cítim Tvoju prítomnosť, Ty si prítomný, ó Pane. Požehnaj všade, kde počujú a vidia. Ty si všadeprítomný a my Ti zo srdca ďakujeme za službu proroka v našom čase. Ty si brata Branhamu osobne povolal, osobne poslal a nadprirodzeným spôsobom skrze Svoju prítomnosť si ho potvrdil. Ďakujeme Ti zo srdca za to a že máme napojenie na túto službu a že Tvoje naveky večné a platné evanjelium so všetkými zaslúbeniami a s celkovým znovunapravením môže byť zvestované všetkým národom a jazykom. Tak si to Ty povedal, že potom príde koniec [Matúš 24:14].

Milovaný Pane, ďakujem Ti za všetkých mojich bratov a sestry, ktorí sú na tomto mieste a za všetkých, ktorí spolu s nami počujú a vidia. Obzvlášť prosíme za brata Grafa, požehnaj ho a buď s ním. Ty si ho v posledných 3 rokoch mimoriadnym spôsobom požehnal, stále znova si sa ho dotýkal a uzdravoval ho. Ty to môžeš ešte raz urobiť, ešte raz, ó, Pane. Dotkni sa ho, uzdrav ho a požehnaj ho. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu vzdávame za všetko vďaka v Ježišovom svätom mene. Amen.

Vydavateľ: misionár Ewald Frank,
Postfach 100707, 47707 Krefeld, Nemecko
www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy, napíšte nám na adresu: Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05

internet: www.misia.sk

email: info@misia.sk

☎ 033 5342 991, 0905 414 701

Naše internetové vysielania môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk

Kázania môžete naživo počúvať v 13 rôznych jazykoch po celom svete. Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete posledný víkend každého mesiaca o 14:00 v nemčine, francúzštine a slovenčine

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **youtube.com** pod názvom **svobodnalidovamisie**

EF 2015-03-29-Zürich
Prepis kázania
SK